

4/2006

interiér

veřejných budov

architektura, design, materiály, realizace

Téma čísla:
Zdravotnická
a sociální zařízení
Bezbariérová řešení

www.mlse.cz/interier

Vychází v České a Slovenské republice

ISSN 1214-4584

9 771214 458000

9. ročník / 89 Kč/Sk

Trendem je boření mýtu velkých ústavů

MgA. Leona Cahlíková

■ Bezbariérové řešení budov s vybavením pro handicapované občany je v dnešní době téma, o kterém se hovoří s velkou naléhavostí, přesto je v této oblasti u nás stále co dohánět.

Spolupráce architektů Ireny Šestákové a Ondřeje Dvořáka se odehrává nejen na Fakultě architektury Vysokého učení technického v Praze, kde společně vedou ateliér zaměřený na sociální stavby, ale také při práci na nejrůznějších projektech, zabývajících se především touto problematikou. Architektů jsme se zeptali na jejich společnou práci a názory.

Z jakého popudu ateliér zaměřený na stavby pro sociální služby vznikl?

Oba se podíleli na výuce typologie zdravotnických staveb. Zjistili jsme, že typologie staveb pro sociální služby, které mají přímou vazbu na zdravotnickou péči, neexistuje. Proto jsme začali sbírat podklady a v letošním roce jsme vydali skriptu Stavby pro sociální služby. Zájem studentů o navrhování tohoto typu staveb je obrovský, my jsme během posledních let získali mnoho potřebných zkušeností

■ Kamila Větrovcová - interiér knihovny (studentský projekt).

a proto jsme tématu zadávaná v našem ateliéru zaměřili na tuto problematiku.

Jakým směrem se podle vás bude sociální architektura ubírat? Existují i v této oblasti novinky, trendy?

V naší republice je třeba nejprve jasně definovat pojem sociální služby a ve vazbě na ně i charakterizovat stavby pro tyto služby. Je třeba restartovat integrační proces problémových skupin obyvatelstva a zajistit větší osvětu, informovanost

a toleranci mezi lidmi. Z pohledu naší profese je potřeba hlavně osvěta a přímá vazba na odborníky z praxe a klienty jednotlivých typů staveb pro sociální služby. Ve světě je trendem boření mýtu velkých ústavů - neosobních sociálních kolosů. Naopak se zřizují menší sociální instituce, fungující na rodinné bázi. Dochází k znovuoživení funkce rodiny jako „sociálního polštáře“.

Váš společný projekt interiéru hospice v Chrudimě získal ve vyzvané soutěži ocenění odborné poroty. Čím je tak výjimečný?

V naší republice nebývá zvykem, aby se řešil interiér staveb sociálního zaměření v samostatném projektu. Tyto budovy jsou obvykle zařizovány živelně, bez jednotného konceptu. A právě zvolené materiály a charakter jednotlivých prostor vypovídá o komplexnosti celého návrhu.

Na co jste právě v tomto projektu brali největší ohledy?

Snažili jsme se vytvořit prostředí, které má při racionálním využití a plné funkčnosti vlastní charakter, osobitost a které neizoluje klienty od okolí a zároveň jim poskytuje soukromí a podmínky pro důstojné bytí a umírání.

Jakými prostředky se vám to podařilo?

Použili jsme teplé barvy, vlnivé proporce, osobité prostředí a příjemné materiály. Navrhli jsme interiér, který je funkční a bezpečný a umožňuje snadnou orientaci a manipulaci.

Kde získáváte nové podněty a nápady související s architekturou sociálních staveb?

V Německu, Anglii, Holandsku a dalších zemích, kde hospice již dlouhou dobu fungují a staly se samozřejmě součástí péče o nemocné. Velkou pomocí je také porovnání naší práce s prací kolegů a studentů Fakulty architektury TU v Drážďanech, Katedry sociálních a zdravotnických staveb.

Jaká kritéria platí při navrhování tohoto typu staveb? Do jaké míry můžete vycházet z vlastní invence?

Samozřejmě existují určité dispoziční principy. Jedná se o zařízení pro těžce nemocné klienty a péče o ně má své zásady. Je však možné na základě zkušeností získaných z návštěv hospiců a zejména ze zkušeností jejich personálu a obyvatel tyto principy modifikovat.

■ Ester Miluničová - zařízení pro seniory ve Vejprtech (studentský projekt).